

Det var en gång en pojke som hette Leo. Leo gillade att rita och skriva. En dag, när han städade på vinden, hittade han en gammal låda. I lådan låg en penna. Den var blå och glittrade som stjärnor.

Leo tog upp pennan. Den kändes varm i handen. "Vad är du för något?" undrade Leo.

Han tog ett papper och skrev: *En röd boll.* Plötsligt hörde det ett ljud. *Poff!* En riktig röd boll låg på golvet. Leo blev storögd. "Den här pennan är magisk!" ropade han.

Leo testade igen. Han skrev: *En glass med choklad. Pling!* En glass dök upp i luften och landade mjukt i hans hand. Mmm, den var god! "Det här är den bästa dagen ever!" sa Leo.

Han ville ha mer. Han skrev: *En cykel. Suus!* En ny cykel stod i rummet. Han skrev: *En massa leksaker. Rumset!* Plötsligt fylldes

rummet med bilar, dockor och klossar.

Men oj! Det blev för mycket. Leo kunde inte gå mellan leksakerna. Han kunde inte hitta dörren. Han satt fast i ett berg av saker. "Help!" sa Leo. "Jag kan inte leka när jag inte får plats."

Han tänkte efter. Pennan var magisk, men han måste vara smart. "Jag behöver inte allt själv," sa Leo. "Det är roligare om man är flera."

Han tog pennan igen. Han skrev noggrant: *Jag vill dela med mig till mina vänner. Vuuuush!* En vind blåste genom rummet. Leksakerna packade ner sig själva i lådor. Dörren öppnades.

Utanför stod Leo kompisar, Maja och Sam. "Kom in!" ropade Leo. "Ska vi leka!" De delade på leksakerna. De åt glass tillsammans. Alla skrattade.

Leo tittade på den blå pennan. Den lyste starkare än förut. Leo förstod nu. Magin var som starkast när man använde den till att göra andra glada.

"Skall vi rita något tillsammans?" frågade Leo. "Ja!" ropade alla.

Och så satt de och ritade hela eftermiddagen. Men den magiska pennan la Leo tillbaka i lådan. Den sparade han till en annan dag, när någon verkligen behöver lite magi.

Slut